

тръскаво - неспокойни, той се усмихваше гузно, и ослушвайки се къмъ вратата, пристъпи и се опита да я пригърне. Тинка стана, прибра коситъ си, готова. Той рече да свали палтото си, забърка смутено въ джебоветъ и отъ тамъ паднаха на земята две фотографически снимки. Междътъ се наведе да ги прибере, дигна се бавно, едва-едва, и когато обърна лице, въ погледа му свѣтъше нѣкакъвъ влаженъ блъсъкъ. Той бѣше цѣлия червенъ, като петното на бузата си, бързо облѣче палтото и седна на леглото до разсѣблѣчената жена. Тя го погледна очудено, почака малко и после рече нетърпеливо:

— Е?

Той дишаше тежко, мълчаливъ и сгърбенъ, и дветъ картички въ ръцетъ му трепереха.

Жената втори пътъ се обади:

— Ха-де! Какво чакашъ? Хайде, че ми се спи!

Той въздъхна дълбоко, обърна се къмъ нея и тихо рече:

— Легни си, Тинко! Азъ ще си ходя.

Тя кипна:

— Ама ти за подигравка ли ме имашъ?